

[Jensen (Gørding).]

der til den Tid rejses mod Frihedsraadet, ikke blive saa let at bære, som dette maaske i Dag mener.

Det lader jeg imidlertid ligge, men hvad jeg i Dag særlig føler Trang til at anføre, er, at de to Straffelove og navnlig Tjenestemandsløven ret hurtigt vil kræve dybt indgribende Ændringer. Den store Straffelov stemte jeg ikke for, og den anden deltog jeg ikke i Behandlingen af, og den er maaske ogsaa den uhyggeligste, fordi den baner Vej for Angiveri, ja, maaske rettest kan betragtes som en Stikkerlov. For mig synes begge nazistisk prægede.

Det værste er maaske dog, at begge Love har givet Anledning til en Massearrestation helt ud over det rimelige og derfor, hvis alle de Mennesker skal have en rimelig Behandling, maa kræve Bygning af store Fængsler og Arresthuse, og jeg ser allerede i den nærmeste Fremtid Kravet rejst om nye Sindssygehospitaler, idet de lange Fængselsophold dog maa og skal ende med mange Sindslidelser og Nervesammenbrud. Overlægen paa Philadelphia har jo allerede givet til Kende, at det snart vil blive nødvendigt at bygge mindst to nye Nerveklinikker.

Og hvad vil man saa opnaa ved alt dette? Udrensning til Tops og til Bunds er efter min Mening en Utopi. Nej, jeg giver Bymissionæren her i Byen Ret, der i en Morgenandagt udtalte: Udrensning til Tops og til Bunds er en Umulighed; den kan kun ske paa en Maade, indefra.

I den korte Tid, disse Love har virket, har jeg gentagne Gange haft Brug for Hjælp og Støtte fra den højtærede Justitsminister og den højtærede Udenrigsminister, og jeg takker begge for den Hjælp, de har ydet, altid med god Virkning. Det er herligt i denne onde Tid ogsaa paa højeste Sted at finde Folk med Hjerte. Bedre var det utvivlsomt, hvis Politiet og Domsmagten var præget mere heraf, end Tilfældet er. Jeg synes, at saavel Politi som Dommere tager alt for haardt paa disse Sager. Jeg vil gerne saa varmt, som jeg formaar, henstille til den højtærede Justitsminister, at der gives begge Henstilling om, at en mildere Kurs var ønskelig. Vort Samfund har dog formentlig ingen fornuftig Grund til at skabe Betingelser for en stærk Forøgelse af Tallet

paa sindssyge, og det vil uvægerligt ske, hvis ikke en mildere Kurs indledes. Hadet og Hævnfølelsen i vort Folk maa neddæmpes, og Medfølelse og Barmhertighed fremelskes. Danmark er et kristent Land med omkring 95 pCt. i den danske Folkekirke, og skal der være nogen Mening heri, maa Folket lære at forstaa, at ogsaa dette forpligter.

Der findes ogsaa her i Landet noget, der hedder allierede Krigsfanger. De har ofte ikke gjort andet, end at de har været noteret paa et af Tyskernes Kartoteker. Det har været nok til, at man har arresteret dem og holdt dem indespærret i indtil 4 Uger og længere med kun en halv Snes Minutters Afhøring. Selvfølgelig finder jeg ogsaa dette Forhold aldeles usømmeligt, og jeg henstiller til den højtærede Justitsminister, at dette, maaske ved Udenrigsministerens Hjælp, hører op. Hvad skal det til, at navngivne, her i Landet fast bosatte Personer, der oven i Købet intet har gjort, skal sidde i Fængsel i Ugevis uden at kunne nyde samme Ret som almindelige Varetægtsarrestanter med Hensyn til Selvforspøjning? Fra mange Sider prædikes i Dag Hadets Evangelium. Det er paa høje Tid, at man vender sig herimod, og skal ikke alt for mange gaa til Bunds og eventuelt ende deres Dage paa Sindssygehospitalerne, bør alle velmenende slutte sig sammen om dettes Bekæmpelse, ellers kan det maaske blive vort Land og vort Folk langt dyrere end Besættelsen.

Inden jeg slutter, skal jeg endelig bemærke, at jeg finder den Tillægsstraf, der hedder Fradømmelse af almen Tillid, urimelig haard. Vi har her i Landet noget, som hedder Fængsels Hjælpen, der har udført et særdeles smukt Genrejningsarbejde blandt straffede. Hvordan skal denne Institution i Fremtiden kunne gøre et Arbejde blandt disse ulykkelige, naar man har givet dem den Tillægsstraf? Jeg begriber det ikke.

Jeg haaber, at der af det kommende Valg vil fremgaa en Regering og Rigsdag med en saadan Mentalitet, at der skabes Mulighed for at genrejse disse vore Medmennesker. Vi Danske har hidtil haft Grund til at være stolte af vor Kultur og vor humane Indstilling. Derfor er det ogsaa mit Haab, at dette Vildskud bliver noget af det første, den kommende Regering og Rigsdag vil fjerne. Jeg haaber endvidere,